

L'agent Dos Santos

Josep M. Riu

L'agent especial adscrit al Departament de Seguretat Interna de Nacons Unides, Manoel Dos Santos, havia fet una descoberta esfereïdora. Allò que se'n diu una bomba de conseqüències imprevisibles. En circumstàncies normals, primer n'hauria d'haver informat al seu superior immediat, el major Torrijos. Però donada la naturalesa i l'abast de l'afer, Dos Santos va creure oportú tirar pel dret, i va demanar ser rebut pel general Pinechot, màxim responsable del Departament. La resposta no es féu esperar: "Petició concedida."

El dia de la cita, Dos Santos, carregat amb dues voluminoses carteres de mà, es presentà al despatx del general, un tipus rodanxó i teatral que, a primera vista, inspirava confiança.

— Endavant, Dos Santos. Com va això, xaval? M'han dit que volies parlar amb mi... Passa, seu.

— Senyor, jo...

— Abans d'entrar en matèria, potser que ens remullem el ganyot, no?

— Gràcies, senyor!, però no acostumo a beure tan d'hora.

— Vinga, home!, per a escalfar motors.

— Insisteixo, senyor: gràcies, però no.

— Com vulguis. Jo, amb el teu permís, faré dos ditets de whisky. I bé, tu diràs, fill. Què et porta per aquí?

— Senyor, m'he pres la llibertat de venir a parlar directament amb vos perquè es tracta d'un afer a escala planetària.

— Recollons, fill! Vols dir, que no exageres?

— Us ben asseguro que no.

— Si que és greu la cosa?

— No se si sabeu que el major Torrijos, ara fa cosa de dos anys, em va assignar la investigació d'un possible cas de corrupció relacionat amb la desaparició d'un fons de més dos mil milions de dòlars que el Comitè de Desastres Naturals

havia destinat a la campanya d'ajut a les víctimes de l'huracà Rita...

— Em sona, si.

— Doncs bé, en un moment donat de la investigació, vaig estimar d'un fil que em va portar a descobrir l'existència del gran titellaire que mou els fils dels genocides, dels governants corruptes d'arreu del món...

— Redéu! Estàs segur del que dius, Dos Santos? —va interrompre el general Pinechot.

— Del tot, senyor! I encara hi puc afegir els narcotraficants a gran escala, la màfia, la delinqüència organitzada o els traficants internacionals d'armes. Compreneu, perquè us he demanat aquesta reunió?

— Falta un detall, no?

— Us referiu al nom del gran titellaire?

— O al de la mare dels ous, com o prefereixis. Ha! Ha! Ha!

— Doncs, és algú que fins avui ens ha tingut a tots ben enganyats. I quan dic "a tots", vull dir a la humanitat sencera.

— Algú...? Enganyat...? Humanitat...? El conec, jo?

— Ja ho crec, senyor!

— El nom!

— Colom de la Pau, senyor.

— Colom...? Deus estar de broma, no?

— Senyor, jo mai no faria broma d'una cosa com aquesta. Aquí teniu aquestes carteres: hi trobareu un informe detallat de tot el que us acabo de dir, així com les proves documentals pertinents.

El general Pinechot va obrir una de les carteres. En tragué alguns documents. Els va examinar damunt per damunt com fent-se el desmenjat. I tot d'una digué:

— Ja veig que has fet un bon treball, Dos Santos. Per cert..., n'has parlat amb algú més, de tot això?

— Només amb vos, ja ús ho he dit.

— Ben fet fill, ben fet...

— I ara què penseu fer, senyor?

— Bé, deixa-ho tot a les meves mans.

— Senyor, jo voldria...

—...Anar-te'n de vacances! Tu, fill, ara el que has de fer és anar-te'n de vacances fins a nova ordre.

I l'agent Dos Santos, seguint les instruccions del general Pinechot, se'n va anar de vacances a un lloc desconegut del qual encara no ha tornat. I d'això ja fa una eternitat!

CERAP

**CENTRE D'ESTUDIS
RIUDOMENCS
"ARNAU DE PALOMAR"**

SEU SOCIAL

**Av. Pau Casals, 84
43330 RIUDOMS**

HORARI D'ESTIU

**De dilluns a divendres
de 6 a 10 del vespre**

TELÈFON/FAX

977 76 80 60

**ADREÇA
ELECTRÒNICA**

**E-mail: cerap@cerap.net
WWW. cerap.net**

«lo floc»
D I G I T A L

**E-mail: lofloc@cerap.net
WWW. cerap.net/lofloc**